Quaestio theologica.

Numéro d'inventaire : 1979.06621
Auteur(s) : Jean-Baptiste Thiebault
Type de document : affiche
Éditeur : non renseigné (Paris)
Période de création : 3e quart 18e siècle
Date de création : 1774
Description : Une feuille aux bords dégradés et brunis. Le papier est taché à l'endroit des pliures. Une estampe de petite dimension dans la partie supérieure.
Mesures : hauteur : 530 mm ; largeur : 420 mm
Notes : Affiche annonçant le sujet de théologie que soit discuter Jean Baptiste Thiébault, le mardi 23 août en Sorbonne, "pro minore ordinaria" (c'est-à-dire qu'il s'agit de la première des trois thèses à présenter pour la licence, la "mineure ordinaire", ainsi nommée parce qu'elle était soutenue pendant le temps de l'enseignement ordinaire). La question a pour sous-titre: "Quelles sont les sources du salut ?", et porte sur les sacrements. L'estampe représente Job, subissant les reproches de son épouse et de ses amis.
Mots-clés : Affiches de thèses et d'exercices publics
Filière : Université
Niveau : Supérieur
Autres descriptions : Langue : Français
Nombre de pages : 1
Mention d'illustration
ill.

PATIENTIÆ EXEMPLO.

QUÆSTIO THEOLOGICA.

Qui sunt fontes salvatoris?

SACRAMENTA, in statu innocentiæ nulla, legi naturæ continuò concessa, multa in veteri, in novâ septem, nec plura, vel apud S. Bern. illa infirma & egena, ne demptâ quidem circumcisione in fœderis signum ex scripturis prævisque S. Aug. Patribus institutâ, nec alio fine probabilius usurpata. Hæc nobiliora, à Christo dom. immediatè in suâ & materiâ & formâ institutâ, uberrimâ ex opere operato, ut aiunt, gratiâ mentes ditantia; utrum physicè, an moraliter, expendat cui dulce erit de vocibus disputare. procul à ministris judicra Lutheranorum intentio, et frustra velint operari. Internam, ut vulgò dicitur, gerant, probitatemque ac fidem sectentur, postulat quidem Sacramenti dignitas. At in debitis agant circumstantiis, nec de sacramento quidquam erit, arbitror, quod timeas. Antiquitate suâ usque quos ferunt fructibus satis super que commendandæ cæremoniæ: summi ergo piaculi foret ab iis ex industriâ temperare.

PRIMUM sacramentorum BAPTISMUS, efficaciâ suâ ac dignitate quantùm Joannis lavacro præcellit! figit charasterem. Pœnæ juxta & culpæ reatum detergit, sin ubi confertur, saltem sublato demum, si quis fuerit, obice peccati. Sine aquæ baptismo (modus quippe lotionis Ecclesiæ normissus) nemini sperandæ salus, nisi vel martyri, vel cuicumque proprii charitate baptisato. Forma eadem apud orientales ac latinos, expressam includat necesse est non inficiantibus SS. Steph. & Ambr. Trinitatis invocationem. Baptisentur & ipsi infantuli, non tamen infidelium principibus Christianis politicè tantùm subditorum invitis parentibus. Baptismum ministrat ex officio Episcopus & presbyter, ex delegatione Diaconus, in necessitate quilibet, etiam infidelis & hæreticus. Erravit ergo, quod humanum est, S. Cypr. an uti dogma, vel tanquam disciplinæ caput rebaptisationem tenuerit, utrum errorem ejuraverit, quis definire valeat? Obstitit S. Steph. avitæ fidei vindex. Haud plurimùm abfuit quin fulmen vibraret, abfuit tamen. Difficilem nodum ad luculentam usque perduxit illustrationem Syn. Arel. I. Aug. plenaria.

ALTERUM sacramentum CONFIRMATIO. Forma sola oratio. Materia sola manus impositio, non apud latinos duntaxat, sed & apud orientales à chrismatione sejuncta. Minimè vetant Tert. Corn. Cypr. Pacian. Optat. Conc. Const. I. Cyr. Hierof. Ambr. Aug. Cyr. Alex. Theod. primas. Minister ordinarius solus Episcopus. Nec obstant Tert. Pseudo Sylv. Hier. Chrys. Inn. I. Syn. Tolet. I. & IX. Arausi. I. &c. Extraordinarius verò Presbyter, ita Hier. Chrys. Græcorum praxis, Conc. Flor. mosque Ecclesiæ Romanæ. Nec dissident Nicol. I. Inn. III. IV. Clemens VIII Greg. IX. vel apud hæreticos suo nobilitatur charactere Confirmatio. Haud pugnant Steph. I. Siric. Inn. I. Leo. I. Conc. Arel. I. & II. Const. I. Hispal. II. & Epaon. Non Græcorum euchologia, non anonymus Cypr. impugnator, cujus cæterum parvi penderetur suffragium.

SACRO Sanctum EUCHARISTIÆ Sacramentum lunâ 14 mensis Nisan pridiè mortis instituit Christus. Materiam assignavit panem Triticeum, azymum vel fermentatum, vinumque de vite, cui paululum aquæ miscet Ecclesia: formam verba tantùm *hoc est*. . . . &c. *hic est*. . . . &c. Nec obstant Græcorum Liturgiæ. Scriptum in sacramento sub sensibili quâvis specierum parte etiam extra usum realiter præsentem exhibet. Clamant verba promissionis & institutionis. Inculcat Apost. ab omni ævo tenuit Ecclesia. Tenuerunt & ipsi Tert. Orig. Aug. Pseudo-Chrys. Theod. Egregiè firmat veritatis amica præscriptio. Desinat ergo Calvinianus in orientalibus plagis calvinum errabundus frustra perquirere. Cesset & Lutheranus transubstantiationi obtrectare. In propriam quippè perniciem Pseudo Chrys. Theod. Gelas. Et Rup. nomina appellaret. Tela utriusque facilius obtundet quem magnaniana juverit hypothesis.

HINC ille profectò nefarius qui debitos Eucharistiæ non persolverit honores. Nemo manducet quin prius adoraverit. Consecrationis minister sacerdos solus; nec officit Tert. dispensationis & Diaconus. accedant ad vitæ fontem adulti omnes; jubet Deus. Pueris licitum olim, at nusquam fuit necessarium, nec obstat Aug. nullo jure præcepta Laicis utriusque speciei sumptio; hinc meritò abrogatus calicis usus. Eucharistiæ innumeræ sunt opportunitates, sed illa quàm maximè quod juge hoc exhibeat sacrificium, mundam eam præ cæteris oblationem, quam adumbraret Melchisdech, Malachias prænuntiarat. totum quidem reali Christi præsentiâ vestitur, quidquid effutiat P. le Courayer, recentiorum non nullorum perperam confisus suffragio. Omnis ejus essentia in solâ habetur consecratione mysticam immolationem exhibente: præcepta tamen sacrificanti communio. Vivis prodest & defunctis. Privatim etiam celebretur, non tamen linguâ vernaculâ. Missæ canon perantiquus, erroris expers, submissâ voce recitandus.

PŒNITENTIA altera post naufragium tabula. verum atque à baptismo diversum sacramentum, quæcumque peccata, non inficiantibus Theogn. Orig. & Athan. Juridicè remittit. Merita peccato mortificata restituit. Lethalia quæque suis coerceri vult legibus, venialia peroptat. Illa in sui remissione indivulsè sibi copulata, ista non item. Cæterum dimissa semel nunquam redeunt, non refragante S. Aug. Pœnitentiæ materia tres actus pœnitentis. Forma absolutionis verba, sive deprecatoria sint, sive, ut apud nos, indicativa. Minister solus sacerdos, nec dissidet Cypr. necessaria tamen juridictio ordinaria, vel delegata. Hinc minimè reprobanda casuum, ut aiunt, reservatio.

JURE divino præcepta confessio. Eam non abrogavit Nectarius; non sustulit Chrys. non Greg. Nyss. Grat. Conc. V. Cabillon. II. Quotannis parocho fiat, salvo tamen superiorum jure. Inviolatum servetur ipsius sigillum. Frustra omninò fieret absenti. Contritio perfecta, vel imperfecta. Illa semotis etiam gradibus extra sacramentum justitiam parit. Hæc semper bona, si accedat spei perfectus amor, proxima fiet dispositio gratiæ in sacramento suscipiendæ; ita Trid. Nec adversatur clerus Gall. deleto sacramenti virtute peccato superest luenda ut plurimùm pœna temporalis. Hinc satisfactionis necessitas, quam non idcircò absolutioni necessariò præmittendam judicaveris. Peccati reliquias abstergit EXTREMÆ-UNCTIONIS Sacramentum: corpus interdum sublevat. Materia olei unctio, forma oratio, Minister sacerdos, subjectum fidelis graviter ægrotans.

ORDINIS Sacramento segregantur à plebe ministri. ordinum non una species. Septem habent latini, septem & græci. Qui infra Diaconatum constituuntur, eos sacramentis noli annumerare. Cæteris materia est sola manuum impositio: forma oratio sacrificium sonans; hinc nullæ anglorum ordinationes: subjectum vir baptisatus; procul ergo papistæ figmentum; procul qui diaconissas clericis exæquaret: minister solus Episcopus; vulgò quippe & vi ordinis episcopalem induebant charactérem chorepiscopi. Valet à quocunque Episcopo ritè collatus ordo. Nec nocet agendi ratio Conc. Const. I. in maximum, Inn. I. in bonosiacos, Steph. III. in Constant. Steph. VI. & Conc. Rom. in Form. Nicol. I. Adr. II. & Conc. Const. IV. in Photium Conc. Suess. II. in Ebb. Leon. IX. Greg. VII. in simoniacos, Urb. II. in Nezel. nec tandem Joan. XII. in Leon. minimè igitur audiendi Morin. & Thorndik. Episcopi Presbyteris jure divino præeminent; ita & Hier. sapienter imposita sacris ordinibus lex cœlibatûs.

POSTREMUM Sacramentorum MATRIMONIUM, à Deo primitus institutum, sibi propriam aliundè laudem vindicat. At præstantior virginitas. Utrumque amico fœdere sociavit Deipara utrum divelli queat contractus à Sacramento vel inter Christianos quid attinet disputare? Haud verò istud ex matrimoniis per procuratores initis satis acutè concluderes. nec obstat factum annæ de aremoricâ. Matrimonii materia contractus: forma benedictionis verba: minister sacerdos: solemnitas, haud quaquam tamen ad sacramentum necessaria, prævia bannorum promulgatio. Nulla sunt jure Gallico à Principibus consanguineis contracta absque regis consensu matrimonia. Item minorum reluctantibus parentibus olim & civili & canonico jure nulla: nunc sponte præsumitur in gallis raptus seductionis; hinc hodiedum nulla: nec obstat Trid. semper viguit Polygamia successiva, quamvis non omnis vel ubique licita, vel semper valida. Simultanea Patriarchis judæisque concessa, postmodum à Christo revocata. Non ita simum apud Judæos matrimonii vinculum, quin libello repudii solveretur: non ita in lege Evangelicâ, quin, si in infidelitate contractum, interdum solvi queat; ita Apost. Just. Ambr. Chrys. Aug. Theod. Ambrosias. Et utriusque Ecclesiæ praxis. Si inter Christianos, per solemnem religionis professionem, modò non consummatum: si consummatum, nequidem adulterio dissolvitur. Haud refragantur Tert. Orig. Lactant. Basil. Chrys. Epiph. Ambr. Theod. suæ sunt principibus partes in impedimentis dirimentibus: sed nec suis caret Ecclesia dispensatrix sacramentorum, quæ *sunt fontes salvatoris.*

Has Thesses, Deo duce, auspice Dei-parâ & Præside S. M. N. JACOBO-HENRICO DURVILLE, sacræ Facultatis Parisiensis Doctore Theologo, Sancti Hilarii Pastore Vigilantissimo, tueri conabitur JOANNES-BAPTISTA THIEBAULT, *Presbyter Methæus, sacræ Facultatis Parisiensis Baccalaureus Theologus, die Martis vigesimâ-tertiâ mensis Augusti, anno Domini 1774, à septimâ ad meridiem.*

IN SORBONA.

PRO MINORE ORDINARIA.